

Ο Κύριος σωτηρία μου – Διδάγματα του 3ου ψαλμού.

Πρωτοπρεσβύτερος Κωνσταντίνος Παπαγιάννης (†).

Ψαλμοί.

Ο ψαλμός αυτός (*) είναι πολύ επίκαιρος για τις συνθήκες, υπό τις οποίες βρίσκεται η πατρίδα μας. Το ξέρουμε και το αντιλαμβανόμαστε πολύ καλά πόσο δύσκολες είναι οι περιστάσεις. Οι εχθροί μας, όχι πολεμικοί, αλλά οικονομικοί, ζητούν να μας κατασπαράξουν, να μας γονατίσουν οικονομικά και, ει δυνατόν, να μας εξαφανίσουν ως έθνος. Σαν τον Αβεσσαλώμ που επαναστάτησε εναντίον του πατέρα του, επιτίθενται εναντίον της Ελλάδος, ξεχνώντας ότι αυτή είναι η πνευματική μητέρα τους, στην οποία οφείλουν τον πολιτισμό τους.

Κατά τα ανθρώπινα κριτήρια δεν υπάρχει σωτηρία. Πολλοί λένε για την πατρίδα μας, όπως τότε για τον Δαβίδ: «Ουκ έστι σωτηρία αυτώ εν τω Θεώ αυτού» (στίχ. 3). Ο Θεός όμως δεν υπακούει στις επιθυμίες και τις διαταγές των ανθρώπων. Αυτός είναι ο Κύριος του κόσμου, και, όπως είδαμε στον 2ο ψαλμό, ανατρέπει τα σχέδια των ανθρώπων και συντρίβει σαν πήλινα σκεύη τους εχθρούς του· και είναι εχθροί του Θεού όσοι επιτίθενται εναντίον συνανθρώπων τους με εχθρικές διαθέσεις.

Όσο απελπιστικές λοιπόν κι αν φαίνονται οι συνθήκες, ας μην απόγοητεύομαστε. Ο Θεός μάς παιδαγωγεί, γιατί κι εμείς και οι άρχοντές μας δεν είμαστε ανεύθυνοι για το κατάντημά μας, και στην κατάλληλη στιγμή θα επέμβη, για να δώσει τη σωτηρία. Ας μη χάνουμε ποτέ την ελπίδα και την εμπιστοσύνη μας στον Θεό.

Μέσα στις δύσκολες και απελπιστικές συνθήκες ο Δαβίδ θυμάται ότι πολλές φορές στο παρελθόν ζήτησε τη βοήθεια του Θεού, και ο Θεός άκουσε την προσευχή του και τον βοήθησε. Η ανάμνησις αυτή των επεμβάσεων του Θεού τού δίνει τη βεβαιότητα ότι και τώρα ο Θεός θα τον βοηθήσει.

Είναι πολύ βοηθητικό και ενισχυτικό να θυμώμαστε τις προηγούμενες ευεργεσίες του Θεού. Η πατρίδα μας και το έθνος μας πέρασαν πολλές φορές δύσκολες καταστάσεις, ίσως και χειρότερες από τη σημερινή, και με τη βοήθεια του Θεού σώθηκαν. Ας θυμηθούμε μόνο τα τετρακόσια χρόνια της τουρκικής σκλαβιάς, πεντακόσια περίπου για μερικές περιοχές, όπως για την πόλι μας, από την απελευθέρωσι της οποίας συμπληρώθηκαν εκατό χρόνια.

Ποιος θα περίμενε ότι θα ανασταινόταν το ελληνικό έθνος έπειτα από τέτοια καταπίεσι; Και όμως το θαύμα έγινε, όχι με ανθρώπινες δυνάμεις, αλλά με την επέμβασι του Θεού. Όπως λοιπόν σε τόσες άλλες περιπτώσεις, έτσι και στην παρούσα ας είμαστε βέβαιοι ότι ο Θεός θα βοηθήσει την πατρίδα μας να βγη από τις δύσκολες συνθήκες.

Αλλά και την ατομική και την οικογενειακή μας ζωή αν μελετήσουμε, θα διαπιστώσουμε ότι σε πολλές περιπτώσεις ο Θεός μας έσωσε από κινδύνους ή μας έβγαλε από δύσκολες καταστάσεις. Τις επεμβάσεις αυτές του Θεού πρέπει να τις θυμώμαστε πάντοτε, για να τον ευγνωμονούμε και να τον ευχαριστούμε· ιδιαιτέρως δε να τις θυμώμαστε σε δύσκολες στιγμές, για να μην απελπιζώμαστε, αλλά να παίρνουμε θάρρος με την πεποίθησι ότι, όπως τόσες άλλες φορές, έτσι και πάλι ο Θεός θα μας σώση.

Εκτός όμως από τις κοσμικές δυσκολίες και τις επιθέσεις ορατών εχθρών αντιμετωπίζουμε και άλλες επιθέσεις από εχθρούς πνευματικούς, τον διάβολο με τα όργανά του, ο οποίος μας πολεμά με πολλούς τρόπους: με τις κακές μας επιθυμίες και τα πάθη μας, με εξωτερικούς πειρασμούς, με το κακό παράδειγμα και τις κακές συμβουλές των συνανθρώπων μας, αλλά και με ποικίλες θλίψεις από ατομικά και οικογενειακά ατυχήματα και προβλήματα.

Οι επιθέσεις του πονηρού είναι πολύ συχνά έντονες και ενορχηστρωμένες, για να μας κάνη να απογοητευθούμε με τη σκέψι ότι είναι αδύνατο να επιτύχουμε την πνευματική μας πρόοδο και τη σωτηρία μας, και επομένως είναι μάταιος ο αγώνας μας. Και πραγματικά, διαπιστώ-

νουμε καθημερινά την αδυναμία μας να αντιμετωπίσουμε τις συντο-
νισμένες αυτές επιθέσεις του πονηρού. Όποτε όμως ζητήσαμε τη βοήθεια
του Θεού, εκείνος άκουσε την προσευχή μας και μας βοήθησε.

Σε κάθε τέτοια περίστασι λοιπόν ας φέρνουμε στον νου μας τις
περασμένες παρόμοιες περιπτώσεις, κατά τις οποίες με τη βοήθεια του
Θεού νικήσαμε, κι ας μην απελπιζώμαστε, αλλά ας καταφεύγουμε πάλι
στον παντοδύναμο Θεό, ο οποίος μαζί με τον πειρασμό θα μας δώσει και
τη δύναμη να τον αντιμετωπίσουμε, όπως βεβαιώνει ο απόστολος Παύλος:
«Πιστός ο Θεός, ος ουκ εάσει υμάς πειρασθήναι υπέρ ο δύνασθε, αλλά
ποιήσει συν τω πειρασμώ και την έκβασιν του δύνασθαι υμάς υπενε-
γκείν» (Α' Κορ. ι' 13).

Δηλαδή ο Θεός, ο οποίος είναι άξιος εμπιστοσύνης, δεν θα επιτρέψει
να πειρασθούμε περισσότερο από τις δυνάμεις μας, αλλά θα δώσει μαζί
με τον πειρασμό και τη διέξοδο, ώστε να μπορέσουμε να τον αντιμε-
τωπίσουμε. Οι σκέψεις αυτές διώχνουν από την ψυχή του πιστού την
ταραχή και τον φόβο και του χαρίζουν πάντοτε ψυχική γαλήνη και ηρεμία.

(*) Κείμενο και μετάφραση του 3ου ψαλμού βλέπε εδώ.

**[https://www.koinoniaorthodoxias.org/keimena/protoprkonstantinos-
papagiannis/](https://www.koinoniaorthodoxias.org/keimena/protoprkonstantinos-papagiannis/)**

**Από το βιβλίο: Πρωτοπρεσβ. Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, ΑΝΘΗ ΑΠΟ
ΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ. Εκδόσεις «Το Περιβόλι της Παναγίας»,
Θεσσαλονίκη 2013, σελ. 21.**

Πηγή : **<https://www.koinoniaorthodoxias.org/>**